BENDROJO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. liepos 16 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra – Vaizdinis Europos Sąjungos prekių ženklas „Iceland“ – Absoliutus negaliojimo pagrindas – Apibūdinamasis pobūdis – Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktas (dabar – Reglamento (ES) 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punktas)“

Byloje T-106/23

Iceland Foods Ltd, įsteigta Disaide (Jungtinė Karalystė), atstovaujama advokato G. Vos,

ieškovė,

palaikoma

International Trademark Association (INTA), įsteigtos Niujorke (Jungtinės Amerikos Valstijos), atstovaujamos advokatų N. Parrotta, M. Perraki ir A. Lubberger,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą V. Ruzek

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Icelandic Trademark Holding ehf, įsteigta Reikjavike (Islandija), atstovaujama advokatų A. von Mühlendahl ir H. Hartwig,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė K. Kowalik-Bańczyk, teisėjai E. Buttigieg ir I. Dimitrakopoulos (pranešėjas),

posėdžio sekretorius G. Mitrev, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: anglų.

įvykus 2024 m. spalio 16 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu *Iceland Foods Ltd* prašo panaikinti 2022 m. gruodžio 15 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) išplėstinės apeliacinės kolegijos sprendimą (byla R 1613/2019-G) (toliau – ginčijamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės

2 2018 m. sausio 23 d. *Icelandic Trademark Holding ehf* pateikė EUIPO prašymą pripažinti šio vaizdinio žymens, įregistruoto kaip Europos Sąjungos prekių ženklas pagal ieškovės 2013 m. vasario 12 d. paraišką, registraciją negaliojančia:

3 Prekės ir paslaugos, kurioms žymėti skirtas ginčijamas prekių ženklas ir kurioms prašyta pripažinti jo registraciją negaliojančia, priklauso prie peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 29, 30 ir 35 klasių ir pagal kiekvieną iš jų atitinka tokį aprašymą:

– 29 klasė: „Mėsa, paukštiena ir žvėriena; mėsos, vaisių ir daržovių ekstraktai; konservuoti, džiovinti ir virti vaisiai ir daržovės; vaisių ir (arba) daržovių ekstraktai; mėsos produktai; dešros; vaisių drebučiai, uogienės, kompotai, konservuoti vaisiai ir daržovės; prie 29 klasės priskirti desertai; kiaušiniai, pienas; pieno produktai; jogurtai; valgomieji aliejai ir riebalai; riešutai ir riešutų sviestas; marinuotos daržovės, tofu; užtepai; sriubos; riešutų pastos; prie 29 klasės priskirti šaldyti maisto produktai; bulvių traškučiai ir bulvių produktai (valgomieji); gatavi patiekalai ir jų sudedamosios dalys; užkandžiai; jokie iš išvardytų produktų nėra visiškai ar daugiausia pagaminti iš žuvies“;

– 30 klasė: „Kava, arbata, kakava, cukrus, ryžiai, tapijoka, sago kruopos, kuskusas, kavos pakaitalai, kavos esencijos, kavos ekstraktai, kavos ir cikorijos mišiniai; šokoladas, šokolado produktai; miltai, grūdų ir (arba) ryžių ir (arba) miltų preparatai; duona, sausainiai, kepiniai, konditerijos gaminiai, valgomieji ledai; medus, melasa; melasos sirupai; mielės, kepimo milteliai; druska, garstyčios, actas, pipirai, padažai, kečupas, padažai salotoms; prieskoniai; vaisių pagardai; ledas; valgomieji ledai, šerbetas, šaldyti saldumynai; produktai ledams, šerbetui ir (arba) šaldytiems saldumynams gaminti; pusryčių javainiai; picos, makaronai ir makaronų gaminiai; vanilinio kremo milteliai; putėsiai; pudingai; pyragai su mėsos įdaru; majonezas; namų ūkiui skirti produktai mėsai minkštinti; žmonių maistui [ne medicininiam naudojimui] skirtas bičių pienelis; natūralūs saldikliai; prie 30 klasės priskirti gatavi patiekalai ir jų sudedamosios dalys; prie 30 klasės priskirti šaldyti maisto produktai; žolelės“;

– 35 klasė: „Mažmeninės prekybos paslaugos, mažmeninių parduotuvių paslaugos, užsakomosios mažmeninės prekybos paslaugos, elektroninės ir internetinės mažmeninės prekybos paslaugos, prekybos centrų ir didelių prekybos centrų, prekiaujančių mėsa, paukštiena, žvėriena, vaisių ir daržovių ekstraktais, konservuotais, džiovintais ir virtais vaisiais ir daržovėmis; vaisių ir (arba) daržovių ekstraktais, mėsos produktais, dešromis ir dešrelėmis, vaisių drebučiais, uogienėmis, kompotais, konservuotais vaisiais ir daržovėmis, kompotais, desertais, kiaušiniais, pienu, pieno produktais, jogurtais, valgomaisiais sojų baltymais, valgomaisiais aliejais ir riebalais, riešutais ir riešutų sviestu, marinuotomis daržovėmis, žolelėmis, tofu, užtepais, sriubomis, riešutų pastomis, šaldytais maisto produktais, bulvių traškučiais ir bulvių produktais (valgomaisiais), gatavais patiekalais ir jų sudedamosiomis dalimis, užkandžiais, kava, arbata, kakava, cukrumi, ryžiais, tapijoka, sago kruopomis, kuskusu, kavos pakaitalais, kavos esencijomis ir ekstraktais, kavos ir cikorijos mišiniais, šokoladu, šokolado produktais, miltais, grūdų ir (arba) ryžių ir (arba) miltų preparatais, duona, sausainiais, kepiniais, konditerijos gaminiais, valgomaisiais ledais, medumi, melasa, sirupais, mielėmis, kepimo milteliais, druska, garstyčiomis, actu, pipirais, padažais, kečupu, padažais salotoms, prieskoniais, aštriu džemu, ledu, valgomaisiais ledais, šerbetu, šaldytais saldumynais, produktais ledams, šerbetui ir (arba) šaldytiems saldumynams gaminti, pusryčių javainiais, picomis, makaronais ir makaronų gaminiais, vanilinio kremo milteliais, putėsiais, pudingais, pyragais su mėsos įdaru, majonezu, namų ūkiui skirtais produktais mėsai minkštinti, žmonių maistui [ne medicininiam naudojimui] skirtu bičių pieneliu, natūraliais saldikliais, paslaugos; reklamos, rinkodaros ir skatinimo paslaugos; klientų lojalumo ir pardavimų skatinimo bei reklaminių programų kūrimo, įgyvendinimo ir priežiūros paslaugos; su visomis išvardytomis sritimis susijusios informavimo ir konsultavimo paslaugos“.

4 Negaliojimo pagrindai, kuriais remiamasi grindžiant prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, iš esmės nurodyti iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) 52 straipsnio 1 dalies a punkte, siejamame su to reglamento 7 straipsnio 1 dalies b, c ir g punktais (dabar atitinkamai 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) 59 straipsnio 1 dalies a punktas bei 7 straipsnio 1 dalies b, c ir g punktai).

5 2019 m. gegužės 27 d. anuliavimo skyrius patenkino prašymą pripažinti registraciją negaliojančia dėl visų šio sprendimo 3 punkte nurodytų prekių ir paslaugų.

6 2019 m. liepos 24 d. ieškovė pateikė apeliaciją EUIPO dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.

7 Per procedūrą Išplėstinėje apeliacinėje kolegijoje *Icelandic Trademark Holding* papildė Anuliavimo skyriui nurodytus negaliojimo pagrindus dar vienu, iš esmės grindžiamu Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies a punktu kartu su 7 straipsnio 1 dalies f punktu (dabar Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies f punktas).

8 Ginčijamu sprendimu Išplėstinė apeliacinė kolegija apeliaciją atmetė. Iš esmės ji nusprendė, pirma, kad prašymas pripažinti ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia, kiek jis grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies f punktu, yra nepriimtinas kaip pateiktas pavėluotai jau apeliacijos stadijoje.

9 Antra, Išplėstinė apeliacinė kolegija laikėsi nuomonės, kad atitinkama visuomenė, t. y. angliškai kalbanti Europos Sąjungos visuomenė, suvokė ginčijamą prekių ženklą kaip nuorodą, kad juo žymimų prekių ir paslaugų kilmės šalis yra Islandija. Ji pridūrė, kad šiam suvokimui neturėjo

įtakos ginčijamo prekių ženklo vaizdiniai elementai, nes jie buvo tik dekoracijos. Taigi ji nusprendė, kad šis prekių ženklas buvo įregistruotas pažeidžiant Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą.

10 Be to, Išplėstinė apeliacinė kolegija iš esmės priminė, jog pakanka, kad būtų taikomas bent vienas absoliutus atsisakymo registruoti pagrindas tam, kad nagrinėjamas žymuo nebūtų registruojamas kaip Europos Sąjungos prekių ženklas. Bet kuriuo atveju, jeigu nurodytas prekių ženklas būtų vertinamas pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktą, jį reikėtų pripažinti neturinčiu skiriamojo požymio.

Šalių reikalavimai

11 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– grąžinti bylą Anuliavimo skyriui nagrinėti toliau,

– priteisti iš EUIPO su ieškinio pareiškimu susijusias bylinėjimosi išlaidas, o iš *Icelandic Trademark Holding* – su procedūromis Anuliavimo skyriuje ir Išplėstinėje apeliacinėje kolegijoje susijusias išlaidas.

12 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, jei būtų rengiamas teismo posėdis.

13 *Icelandic Trademark Holding* Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

14 *International Trademark Association (INTA)* Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– nurodyti jai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

15 Ieškovė iš esmės nurodo du pagrindus, susijusius, pirma, su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu ir, antra, su to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu

16 Išplėstinė apeliacinė kolegija iš esmės nusprendė, kad atitinkama visuomenė suvokė ginčijamą prekių ženklą kaip apibūdinantį juo žymimų prekių ir paslaugų kilmę arba jų savybes, atsižvelgiant didelį geografinio pavadinimo „Islandija“ žinomumą ir plačiai paplitusias žinias apie šios šalies gamtą, ekologiją, atsinaujinančių išteklių energiją, ekonominę gerovę, kvalifikuotą darbo jėgą, pramonę ir faktinį eksportą. Šie aspektai tariamai leido padaryti išvadą, kad atitinkama visuomenė laikė Islandiją šalimi, gebančia gaminti daugybę įvairiausių rūšių prekių ir teikti platų paslaugų asortimentą. Taigi, anot Išplėstinės apeliacinės kolegijos, atitinkama visuomenė siejo nagrinėjamas prekes ir paslaugas su ginčijamu prekių ženklu, kuris, jos nuomone, žymėjo jų geografinę kilmę arba kai kurias savybes, konkrečiai susijusias su šia kilme.

17 Ieškovė ir INTA teigia, kad Išplėstinė apeliacinė kolegija pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą. Jos ginčija Išplėstinės apeliacinės kolegijos vertinimus, taigi ir išvadą, kad ginčijamas prekių ženklas apibūdina visas nagrinėjamas prekes ir paslaugas.

18 Kalbant konkrečiai, ieškovė mano, kad nors nėra Sąjungos teisės aktų, draudžiančių registruoti valstybių pavadinimus kaip prekių ženklus, Išplėstinė apeliacinė kolegija vis dėlto faktiškai nustatė tokį draudimą ginčijamame sprendime. Šiuo klausimu, anot ieškovės, ji rėmėsi nelemiamais kriterijais, kaip antai geografinio pavadinimo „Island“ žinomumu atitinkamai visuomenei, arba netiksliais bei nepatvirtintais šios vietovės bruožais, kurie bet kuriuo atveju neturi reikšmės. Be to, tariamai nebuvo atsižvelgta į ieškovės pateiktus tyrimų rezultatus. Galiausiai ieškovė priekaištauja Išplėstinei apeliacinei kolegijai dėl to, jog ši klaidingai nusprendė, kad ginčijamo prekių ženklo vaizdiniai elementai buvo skirti tik žodiniam elementui išryškinti. Net jei žodinis prekių ženklas *Iceland* būtų laikomas apibūdinamuoju, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą (o ieškovė tai ginčija), ginčijamo prekių ženklo išskirtinės tipografijos vaizdiniai elementai kartu su raudonu ir geltonu fonu neleidžia pripažinti jo apibūdinamuoju.

19 EUIPO ir *Icelandic Trademark Holding* ginčija ieškovės ir INTA argumentus.

20 Šiuo klausimu iš jurisprudencijos matyti, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies a punktą padavus prašymą EUIPO arba priešieškinį teisių pažeidimo byloje, Europos Sąjungos prekių ženklo registracija paskelbiama negaliojančia, jeigu šis prekių ženklas buvo įregistruotas nesilaikant 7 straipsnio reikalavimų.

21 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą neregistruojami prekių ženklai, sudaryti tiktai iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšį, kokybę, kiekį, paskirtį, vertę, geografinę kilmę arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laiką, arba kitas prekių ar paslaugų savybes. Pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 2 dalį (dabar – Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 2 dalis) to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalis taikoma, net jeigu atsisakymo registruoti prekių ženklą pagrindai galioja tiktai dalyje Sąjungos.

22 Tokie žymenys ar nuorodos pripažįstami negalinčiais vykdyti esminės prekių ženklo funkcijos, t. y. nurodyti prekės ar paslaugos komercinės kilmės (2003 m. spalio 23 d. Sprendimo *VRDT / Wrigley*, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 30 punktas ir 2002 m. vasario 27 d. Sprendimo *Eurocool Logistik / VRDT (EUROCOOL)*, T-34/00, EU:T:2002:41, 37 punktas).

23 Tam, kad žymeniui būtų taikomas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytas draudimas, reikia, kad būtų pakankamai tiesioginė ir konkreti jo ir nagrinėjamų prekių ar paslaugų sąsaja, leidžianti suinteresuotajai visuomenei iš karto ir be papildomų svarstymų suvokti nagrinėjamų prekių ir paslaugų arba vienos iš jų savybių apibūdinimą (žr. 2005 m. sausio 12 d. Sprendimo *Deutsche Post EURO EXPRESS / OHMI (EUROPREMIUM)*, T-334/03, EU:T:2005:4, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją, taip pat 2005 m. birželio 22 d. Sprendimo *Metso Paper Automation / VRDT (PAPERLAB)*, T-19/04, EU:T:2005:247, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

24 Be to, nors nesvarbu, ar tokia savybė komerciniu požiūriu yra esminė, ar papildoma, tačiau remiantis Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktu tai turi būti bent jau prekės ar paslaugos pobūdį nusakanti objektyvi, taip pat šiai prekei ar paslaugai būdinga ir nuolatinė savybė (žr. 2019 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Fissler / EUIPO (vita)*, T-423/18, EU:T:2019:291, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

25 Kalbant konkrečiau apie žymenis ar nuorodas, galinčias nurodyti prekių, kurioms prašoma įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą, kategorijų geografinę kilmę ar paskirtį arba juo žymimu paslaugų kategorijų teikimo vietą, konkrečiai, geografinius pavadinimus, bendrasis interesas reikalauja išsaugoti teisę nevaržomai juos naudoti, atsižvelgiant, be kita ko, į jų gebėjimą ne vien tik atskleisti aptariamų prekių ar paslaugų kategorijų kokybę ir kitas savybes, bet ir daryti įvairią įtaką vartotojų pomėgiams, pavyzdžiui, susiejant prekes ar paslaugas su vieta, kuri gali sukelti teigiamų emocijų (2018 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise / EUIPO*, C-488/16 P, EU:C:2018:673, 37 punktas; taip pat pagal analogiją žr. 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 ir C-109/97, EU:C:1999:230, 26 punktą).

26 Šiuo klausimu primintina, kad, viena vertus, kaip prekių ženklai neregistruojami geografiniai pavadinimai, žymintys apibrėžtas geografines vietas, kurios jau yra pripažintos arba žinomos dėl konkrečios prekių ar paslaugų kategorijos ir kurios dėl to, suinteresuotos visuomenės požiūriu, yra su ja susijusios; kita vertus, neregistruojami geografiniai pavadinimai, kuriuos gali naudoti įmonės ir kurie pastarosioms turi būti prieinami kaip konkrečių prekių ar paslaugų kategorijų geografinės kilmės nuorodos (pagal analogiją žr. 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimą *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 ir C-109/97, EU:C:1999:230, 29, 30 ir 37 punktus).

27 Taigi atsisakyti registruoti žymenį pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą galima tik tuomet, jeigu geografinis pavadinimas, kurį prašoma įregistruoti kaip prekių ženklą, nurodo vietą, kuri prašymo pateikimo metu suinteresuotosios visuomenės dalies būtų siejama su nagrinėjamų prekių ir paslaugų kategorija arba jeigu būtų pagrįsta manyti, kad ateityje toks ryšys gali būti nustatytas (2018 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise / EUIPO*, C-488/16 P, EU:C:2018:673, 38 punktas; taip pat pagal analogiją žr. 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 ir C-109/97, EU:C:1999:230, 31 punktą).

28 Net jeigu suinteresuota visuomenės dalis žino geografinę vietovę, tai automatiškai nereiškia, kad žymuo prekyboje gali būti naudojamas kaip geografinės kilmės nuoroda. Siekiant patikrinti, ar buvo įvykdytos atsisakymo įregistruoti pagrindo taikymo sąlygos, reikia atsižvelgti į visas reikšmingas aplinkybes, tokias kaip ženklinamų prekių ar paslaugų rūšis, didesnė ar mažesnė nagrinėjamos geografinės vietos reputacija nagrinėjamame ekonominiame sektoriuje ir atitinkamos visuomenės dalies žinios apie ją, įpročiai aptariamos veiklos šakoje ir tai, kiek nagrinėjamų prekių ar paslaugų geografinė kilmė gali, suinteresuotų asmenų požiūriu, būti

reikšminga vertinant nagrinėjamų prekių ar paslaugų kokybę ir kitas savybes (šiuo klausimu žr. 2005 m. spalio 25 d. Sprendimo *Peek & Cloppenburg / VRDT (Cloppenburg)*, T-379/03, EU:T:2005:373, 49 punktą).

29 Be to, kadangi per registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrą, grindžiamą absoliučiu atsisakymo registruoti pagrindu, registruoto Europos Sąjungos prekių ženklo galiojimas preziumuojamas, prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo turi nurodyti EUIPO konkrečią informaciją, dėl kurios šis galiojimas gali būti ginčijamas (2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Fürstlich Castell'sches Domänenamt/VRDT – Castel Frères (CASTEL)*, T-320/10, EU:T:2013:424, 28 punktas.

30 Nagrinėjamu atveju, pirma, pažymėtina, kad ieškovė neginčija Išplėstinės apeliacinės kolegijos sprendimo 89–93 punktuose pateikto atitinkamos visuomenės apibrėžimo, pagal kurį ją sudaro angliškai kalbanti Europos Sąjungos visuomenė, ginčijamo prekių ženklo registravimo paraiškos padavimo dieną, t. y. 2013 m. vasario 12 d., gyvenusi Kipre, Suomijoje, Airijoje, Maltoje, Nyderlanduose, Skandinavijos šalyse, įskaitant Daniją, ir Jungtinėje Karalystėje.

31 Antra, ginčijamame sprendime Išplėstinė apeliacinė kolegija iš esmės laikėsi nuomonės, kad žodis „Iceland“ didžiajai atitinkamos visuomenės daliai buvo žinomas kaip Europos ekonominės erdvės (EEE) dalimi esančios valstybės pavadinimas.

32 Šiuo klausimu, viena vertus, pažymėtina, kad geografiniu požiūriu ginčijamas prekių ženklas reiškia Europoje esančios valstybės pavadinimą; ji turi palyginti nedaug gyventojų, o jos teritorijos plotas didesnis už kai kurias Sąjungos ir EEE valstybes.

33 Kita vertus, reikia konstatuoti, kad, priešingai nei teigia ieškovė, Išplėstinė apeliacinė kolegija nesirėmė Islandijos žinomumu kaip lemiamu kriterijumi vertindama ginčijamo prekių ženklo apibūdinamąjį pobūdį. Iš tiesų, ginčijamo sprendimo 121 punkte ji aiškiai nurodė, kad vertinant šio prekių ženklo apibūdinamąjį pobūdį taip pat reikėjo atsižvelgti į kitus svarbius veiksnius, kaip antai šiuo geografiniu pavadinimu žymimai vietai būdingų bruožų žinojimą ir ryšį tarp prekių ir paslaugų kategorijų ir ginčijamo prekių ženklo.

34 Trečia, ginčijamame sprendime Išplėstinė apeliacinė kolegija atsižvelgė į įvairius Islandijai būdingus bruožus, kurie, anot jos, leido padaryti išvadą, kad Islandija yra šalis, gebanti gaminti daugybę įvairiausių rūšių prekių ir teikti platų paslaugų asortimentą.

35 Šiuo klausimu, viena vertus, primintina, jog ieškovė ginčija fakto, kad Islandija yra viena iš valstybių, labiausiai pasaulyje besirūpinančių aplinka, platų žinomumą, Išplėstinės apeliacinės kolegijos vertinimą, susijusį su intensyviais prekybos ryšiais tarp Islandijos ir Sąjungos valstybių narių, ir Islandijos pramonės ir turizmo sektorių pripažinimą „klestinčiais“. Išplėstinė apeliacinė kolegija tariamai klaidingai nusprendė, kad Islandijos prekės dažniausiai eksportuojamos į Daniją, o ne į Nyderlandus, ir klaidingai įvertino faktus, nes nusprendė, kad Islandija siūlo pakankamai platų prekių ir paslaugų asortimentą.

36 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad ieškovė nenurodo jokio konkretaus argumento ar informacijos, kad iš esmės užginčytų Išplėstinės apeliacinės kolegijos vertinimus. Vadinasi, darytina išvada, kad Islandijai būdingų bruožų vertinimas negali būti paneigtas bendrais ir nedetalizuotais ieškovės argumentais. Be to, pirma, įrodymų, kuriais Išplėstinė apeliacinė kolegija rėmėsi ginčijamame sprendime, analizė leidžia įsitikinti, kad jie pakankamai patvirtina, jog Islandija labai rūpinasi aplinka ir tai yra viena priežasčių, kodėl ją labai mėgsta turistai (žr. ginčijamo sprendimo 108,

109, 125, 126 ir 146 punktus dėl *Collins Dictionary* ir *Encyclopedia Britannica* esančios nuoseklios informacijos, dėl 2015 m. Danijoje, Prancūzijoje, Vokietijoje ir Jungtinėje Karalystėje atliktos apklausos *Íslandsstofa* („Domėkitės Islandija“), skirtos sužinoti, kaip turistai vertina Islandiją, taip pat dėl dokumente *Tourism in Iceland in Figures, May 2016* (Turizmo Islandijoje statistika, 2016 m. gegužė) esančios informacijos. Antra, iš nurodytų duomenų matyti, kad Islandija siūlo platų prekių ir paslaugų asortimentą ir jo pagrindu palaiko intensyvius prekybos santykius su EEE valstybėmis (žr., be kita ko, ginčijamo sprendimo 127 punktą, kuriame remiamasi 2015 m. Islandijos statistikos metraščiu, taip pat 2016 m. sausio 27 d. Islandijos statistikos biuro užsienio prekybos pirmininko pareiškimu apie eksportą iš Islandijos į Sąjungą 1999–2014 m.). Be to, nurodyti duomenys patvirtina, kad 2013 m. vasario 12 d. pateikus ginčijamo prekių ženklo registracijos paraišką šie prekybos ryšiai išliko stabilūs ar net šiek tiek suintensyvėjo.

37 Kita vertus, kiek tai susiję su ieškovės ir INTA teiginiais, kad Islandijai būdingi bruožai, į kuriuos atsižvelgta ginčijamame sprendime, yra nesvarbūs vertinant šios valstybės ryšį su ginčijamu prekių ženklu žymimomis prekėmis ir paslaugomis, iš pirmiau 26 ir 27 punktuose primintos jurisprudencijos matyti, kad prekių ženklai yra apibūdinamieji, jeigu jie žymi apibrėžtas geografines vietas, kurios jau yra pripažintos arba žinomos dėl konkrečios prekių ar paslaugų kategorijos, taip pat jeigu pagrįsta manyti, kad ateityje jie bus įmonių naudojami kaip aptariamų prekių ar paslaugų kategorijų geografinės kilmės nuoroda.

38 Iš to, kas išdėstyta, matyti, jog ieškovė klaidingai teigia, kad nagrinėjamu atveju buvo būtina įvertinti „reputaciją“, kurią Islandija turėjo suinteresuotoje visuomenėje ar kurią ji galėjo įgyti ateityje, kiek tai susiję su ginčijamu prekių ženklu žymimomis prekėmis ir paslaugomis. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 28 punkte primintos jurisprudencijos, reikia atsižvelgti į visas aplinkybes, buvusias 2013 m. vasario 12 d., taigi, žvelgiant perspektyviai, jos neapsiriboja vien reputacijos klausimu. Be to, įvairūs Islandijai būdingi bruožai, į kuriuos atsižvelgė Išplėstinė apeliacinė kolegija, yra svarbūs nustatant, kokią reikšmę nagrinėjamų prekių ar paslaugų geografinė kilmė gali turėti suinteresuotajai visuomenės daliai vertinant atitinkamų prekių ar paslaugų kokybę ar kitas savybes.

39 Dėl tų pačių priežasčių ieškovė negali priekaištauti Išplėstinei apeliacinei kolegijai dėl to, kad ši atsižvelgė į ekonominę gerovę, įskaitant bendrojo vidaus produkto (BVP) vertinimą, į kvalifikuotą darbo jėgą ar įvairių pramonės šakų buvimą, nes šie kriterijai galėjo leisti nustatyti, ar Islandija galėjo tapti žinoma ar įgyti reputaciją kaip nagrinėjamų prekių ir paslaugų geografinės kilmės vieta. Iš viso ginčijamo sprendimo ir konkrečiai iš jo 146, 147 ir 176 punktų matyti, kad Išplėstinė apeliacinė kolegija pripažino Islandijos ekonomikos svarbą (kiekybiniu, kaip antai BVP, ir kokybiniu požiūriais), siekdama pagrįsti savo išvadą, kad ši valstybė geba gaminti ir teikti platų prekių ir paslaugų asortimentą, o atitinkama visuomenė ginčijamą prekių ženklą suvokia kaip apibūdinamąjį. Šiuo klausimu dar reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš jurisprudencijos, BVP svarbus nustatant prašomu įregistruoti žymeniu nurodomai geografinei vietovei būdingus bruožus, taigi ir vertinant ryšį tarp tuo žymeniu žymimų prekių ir paslaugų bei nurodyto geografinio pavadinimo (šiuo klausimu žr. 2022 m. vasario 23 d. Sprendimo *Govern d'Andorra / EUIPO (Andorra)*, T-806/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2022:87, 65 punktą). Nagrinėjamu atveju iš ginčijamo sprendimo 118, 127 ir 144 punktų taip pat matyti, kad Išplėstinė apeliacinė kolegija atsižvelgė į visus ekonominius rodiklius, gretindama juos su statistiniais duomenimis apie Islandijos eksportą ir importą.

40 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konkrečiai išnagrinėti, ar registravimo paraiškos padavimo dieną suinteresuotoji visuomenė ginčijamą prekių ženklą suvokė kaip nuorodą į vietą, turinčią ryšį su aptariamų prekių ar paslaugų kategorijomis, ir ar buvo galima pagrįstai tikėtis, kad toks ryšys atsiras ateityje.

Dėl ginčijamu prekių ženklu žymimų 29 ir 30 klasių prekių

41 Pirma, Išplėstinė apeliacinė kolegija laikėsi nuomonės, kad maisto prekių ir žemės ūkio produktų geografinės kilmės nurodymas buvo ne tik paplitusi praktika prekyboje, bet tam tikrų prekių atveju taip pat pareiga, skirta užtikrinti aukštą vartotojų sveikatos apsaugos lygį ir jų teisę į informaciją. Taigi vartotojai, pamatę ant šių prekių valstybės pavadinimą, būtų labiau linkę suvokti jį kaip kilmės vietą ir kaip apibūdinimą, net jei atitinkama valstybė konkrečios prekės atveju neturėtų reputacijos ir nebūtų žinoma.

42 Antra, Išplėstinė apeliacinė kolegija padarė išvadą, kad nors Islandija daugiausia galėjo asocijuotis su žuvimi, jūros gėrybėmis, mėsa ir pieno produktais, ji gamina ir kitus maisto produktus, kaip antai vaisius, daržoves ir žoleles. Be to, atsižvelgiant į geotermine energija šildomų šiltnamių buvimą, buvo galima pagrįstai preziumuoti, kad šalis geba gaminti labai įvairius maisto produktus. Kadangi naminiai paukščiai auginami ir kiaušiniai bei grūdai dažniausiai gaminami, pakuojami ir parduodami Europoje, vartotojų nuomone, šios prekės gali kilti iš Islandijos. Tas pats pasakytina apie valgomuosius riebalus ir aliejus, visų pirma, rapsų aliejų, nes rapsai gali būti auginami ir šaltesnio klimato sąlygomis.

43 Trečia, Išplėstinė apeliacinė kolegija nusprendė, kad nors tam tikros 30 klasės prekės, kaip antai kakava, kava, arbata, ryžiai, sago kruopos ar tapijoka dėl savo pobūdžio nebuvo auginamos Islandijoje, jos ten gali būti perdirbamos ir pritaikomos vietos gyventojų skoniui.

44 Ieškovė iš esmės teigia, kad Išplėstinė apeliacinė kolegija, vertindama 29 ir 30 klasių prekių ryšį su nagrinėjamu geografiniu pavadinimu, klaidingai susikoncentravo į aplinkybę, kad Islandija tam tikru mastu gamina maisto produktus, kai iš tiesų jie sudaro tik labai mažą šios valstybės eksportuojamų prekių dalį. Taip pat, anot jos, tam tikrų „egzotiškų“ prekių atveju Išplėstinės apeliacinės kolegijos vertinimai yra tik teoriniai ir nereikšmingi. Be to, ieškovės teigimu, teisinė pareiga nurodyti ant prekės kilmės valstybę neturi jokios įtakos šios valstybės pavadinimo vartojimui kaip prekių ženklo.

45 Šiuo klausimu, pirma, pažymėtina, kad ginčijamu prekių ženklu žymimos 29 ir 30 klasių prekės apima augalinės ir gyvūninės kilmės maisto produktus ir maisto sektoriui priklausančius žmonėms vartoti skirtus skysčius.

46 Remiantis jurisprudencija, įprasta praktika yra žymėti žemės ūkio maisto produktus tam tikru geografiniu pavadinimu, kuris nurodo ar gali nurodyti jų geografinę kilmę (šiuo klausimu žr. 2003 m. spalio 15 d. Sprendimo *Nordmilch / VRDT (OLDENBURGER)*, T-295/01, EU:T:2003:267, 42–45 punktus). Aptariamų prekių geografinę kilmę galima pripažinti potencialiai ypač svarbia atitinkamai visuomenei, vertinant tų prekių kokybę ar kitas savybes, atsižvelgiant, be kita ko, į bendrus higienos, ekonominius, aplinkosaugos, socialinius ar etikos sumetimus.

47 Antra, konstatuotina, kad, kaip matyti iš EUIPO turimos administracinės bylos medžiagos, Islandija gamina arba eksportuoja įvairių rūšių žemės ūkio maisto produktus, pvz., žuvį ir žuvies produktus, įvairių rūšių mėsą, pieno produktus, vaisius ir daržoves. Kalbant konkrečiai, iš

nurodytos medžiagos matyti, kad 1999–2014 m., t. y. laikotarpiu, prasidėjusiu prieš ir pasibaigusiu po ginčijamo prekių ženklo paraiškos padavimo datos, Islandija gamindavo ir eksportuodavo šias prekes (žr., be kita ko, ginčijamo sprendimo 127 punktą, kuriame remiamasi 2015 m. Islandijos statistikos metraščiu, taip pat 2016 m. sausio 27 d. Islandijos statistikos biuro užsienio prekybos pirmininko pareiškimu apie eksportą iš Islandijos į Sąjungą 1999–2014 m.).

48 Be to, ginčijamo sprendimo 154 punkte (žr. pirmiau 42 punktą) Išplėstinė apeliacinė kolegija pagrįstai nurodė, kad kai kurie kiti aptariami produktai, kaip antai paukštiena ir kiaušiniai, galėjo būti auginami ir gaminami visoje Europoje, taigi ir Islandijoje. Taip pat valgomieji riebalai ir aliejai, visų pirma, rapsų aliejus, galėjo būti gaminami ar auginami net šaltesnio klimato sąlygomis, pvz., Islandijoje. Taigi, apskritai šios ginčijamu prekių ženklu žymimos 29 ir 30 klasių prekės gali būti gaminamos, pakuojamos ir parduodamos Islandijoje bei eksportuojamos į EEE valstybes.

49 Darytina išvada, kad ginčijamo prekių ženklo paraiškos padavimo dieną Islandija gamino platų šiuo prekių ženklu žymimu 29 ir 30 klasių prekių asortimentą, taip pat eksportuodavo šias prekes bei gebėjo gaminti kitas. Atsižvelgiant į Islandijos turimus ar potencialius pajėgumus gaminti ir eksportuoti šias prekes, konstatuotina, kad kai viena šių 29 ir 30 klasių prekių parduodama pažymėta ginčijamu prekių ženklu, ji gali būti suvokiama kaip kilusi iš šios valstybės. Šiuo klausimu, priešingai nei teigia ieškovė, Išplėstinei apeliacinei kolegijai negalima priekaištauti dėl to, kad ji neatsižvelgė į aplinkybę, susijusią su tariamai „labai maža“ Islandijos eksportuojamų maisto produktų dalimi. Net darant prielaidą, kad dabartinis Islandijos maisto produktų eksportas nesudaro palyginti svarbios viso eksporto dalies, toks teiginys neleidžia paneigti apibūdinamojo ryšio tarp prekių ženklo ir 29 bei 30 klasių prekių, nes juo neatsižvelgiama į tai, kad ateityje toks ryšys pagrįstai gali būti nustatytas tarp ginčijamo prekių ženklo ir juo žymimų prekių.

50 Be to, dėl ieškovės argumentų, kuriais siekiama paneigti ryšio tarp ginčijamo prekių ženklo ir ruonių mėsos buvimą, reikia pažymėti, kad ji nekvestionuoja fakto, kad kitos mėsos rūšys, kaip antai, jautiena, aviena ir kiauliena, gaminamos Islandijoje ir, remiantis per administracinę procedūrą pateiktais įrodymais, šios valstybės eksportuojamos. Taigi jos argumentai negali paneigti ginčijamo prekių ženklo apibūdinamojo pobūdžio, kiek tai susiję su prie 29 klasės priskiriama platesne „mėsos“ kategorija.

51 Kiek tai susiję su prie 30 klasės priskiriama kakava, kava ir arbata, tiesa, kad, kaip teigia ieškovė, dėl paties savo pobūdžio šios prekės nėra auginamos Islandijoje ir vargu ar tai pasikeis ateityje. Vis dėlto ginčijamo sprendimo 152 ir 155 punktuose Išplėstinė apeliacinė kolegija pagrįstai nurodė, kad Islandijoje jos gali būti perdirbamos ir pritaikomos vietos gyventojų skoniui. Tai gerai iliustruoja Išplėstinės apeliacinės kolegijos pateikti pavyzdžiai dėl Sąjungos mažmeninėje prekyboje siūlomų įvairių airiškos, angliškos ir škotiškos arbatos rūšių, nors ši prekė nėra auginama nurodytose šalyse. Ta pati logika taikytina ir kitoms nurodytos klasės prekėms, kaip antai, cukrui, šokoladui ir šokolado produktams, taip pat įvairiems vaisių produktams, nes vaisiai Islandijoje gali būti auginami, džiovinami, konservuojami ar kitaip perdirbami, pvz., kiek tai susiję su mėlynių, gervuogių ar serbentų produktais (žr. ginčijamo sprendimo 152 punktą).

52 Jei ieškovės teiginius reikėtų suprasti, kad nėra įrodymų, patvirtinančių tokių prekių kaip kakava, kava, arbata ar kitų, nurodytų 51 punkte, perdirbimo ar pritaikymo vietos gyventojų pomėgiams praktikos buvimą Islandijoje, vis dėlto reikia konstatuoti, kad, atitinkamos visuomenės požiūriu, tokia galimybė ateityje yra tikėtina. Iš tiesų, šiai prekių rūšiai gali būti taikoma ypatinga rinkodara, akcentuojanti produktą, pasižymintį vietos gyventojų pomėgiams pritaikytu skoniu ar kitomis ypatingomis charakteristikomis, susijusiomis su jo geografine kilme.

53 Reikia pažymėti, kad šios ir kai kurios kitos 29 ir 30 klasių prekės, kaip antai, prieskoniai, padažai, kečupas ir daug kitų, jas pritaikius gali įgyti Islandijai būdingų savybių, atsižvelgiant, pvz., į perdirbimo metodus, leidžiančius išryškinti ypatingus skonius, ir gali būti atitinkamos visuomenės suvokiami kaip tokie.

54 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Išplėstinė apeliacinė kolegija pagrįstai nusprendė, jog ginčijamas prekių ženklas yra apibūdinamasis 29 ir 30 klasių prekių atžvilgiu.

Dėl ginčijamu prekių ženklu žymimų 35 klasės paslaugų

55 Ginčijamu prekių ženklu žymimos 35 klasės paslaugos, pirma, iš esmės susijusios su mažmenine prekyba parduotuvėse ir internetu. Antra, tai yra reklamos, rinkodaros ir skatinimo paslaugos, taip pat įmonių verslo organizavimo ir vykdymo paslaugos.

56 Išplėstinė apeliacinė kolegija iš esmės laikėsi nuomonės, kad ginčijamą prekių ženklą buvo galima naudoti kaip nuorodą į vietą, iš kurios paprastai teikiamos prie 35 klasės priskiriamos mažmeninės prekybos paslaugos. Be to, atitinkama visuomenė galėjo suvokti šį prekių ženklą kaip nuorodą į specifinę prekių, parduodamų teikiant minėtas paslaugas, kokybę.

57 Ieškovė iš esmės teigia, jog mažai tikėtina, kad 35 klasės paslaugų kilmės šalis yra Islandija, atsižvelgiant į mažą jos gyventojų skaičių ir didelę negyvenamos teritorijos dalį, o dėl to būtų neįmanoma išlaikyti maisto produktų parduotuvių tinklo. Ieškovė taip pat akcentuoja aplinkybę, kad Islandija „neeksportuoja“ jokių mažmeninės prekybos paslaugų.

58 Pirmiausia pažymėtina, nors šalys to ir neginčija, jog ginčijamo sprendimo 160 punkte Išplėstinė apeliacinė kolegija priminė, kad nagrinėjamos paslaugos buvo „daugiausia mažmeninės prekybos paslaugos“. Ginčijamo sprendimo 161 punkte ta pati taryba analizavo ryšį tarp šių paslaugų ir nagrinėjamo geografinio pavadinimo, aiškiai remdamasi „mažmeninės prekybos punktais“. Tačiau to paties sprendimo 162–164 punktuose, analizuodama šį ryšį, ji nukrypo nuo aiškiai išvardytų paslaugų ir rėmėsi „ginčijamu prekių ženklu žymimomis paslaugų kategorijomis“ (162 punktas), „[nurodytomis] paslaugomis“ ar „šiomis paslaugomis“ (163 punktas), „ginčijamu prekių ženklu žymimomis paslaugomis“ ir „atitinkamomis paslaugomis“ (164 punktas); beje, šiuose ginčijamo sprendimo punktuose cituotas 2016 m. liepos 20 d. Sprendimas *Internet Consulting / EUIPO – Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige (SUEDTIROL)* (T-11/15, EU:T:2016:422) daugiausia susijęs su verslo vadybos ir verslo tvarkybos paslaugomis.

59 Taigi nors savo motyvuose Išplėstinė apeliacinė kolegija aiškiai nesirėmė reklamos, rinkodaros ir skatinimo paslaugomis bei įmonių verslo organizavimo ir vykdymo paslaugomis, analizuojant visus ginčijamo sprendimo 162–164 punktuose pateiktus motyvus matyti, kad juos reikia suprasti kaip apimančius visas ginčijamu prekių ženklu žymimas paslaugas, o ne vien susijusias su mažmenine prekyba. Iš tiesų, argumentai, susiję su ypatingomis paslaugų savybėmis, kurias galima apibrėžti geografiniu pavadinimu „Islandija“, nes jos yra, „pavyzdžiui, pritaikytos konkretiems šiame regione, kuriam būdingas ypatingas politinis, administracinis ir kalbinis kontekstas, veikiančių įmonių poreikiams“, iš esmės taikomi tik reklamos, rinkodaros ir skatinimo paslaugoms, taip pat įmonių verslo organizavimo ir vykdymo paslaugoms, juo labiau, kad šis teiginys remiasi profesionalais, kuriems šios paslaugos skirtos.

60 Bet kuriuo atveju, nesant ieškovės ir INTA argumentų dėl būsimų sąsajų tarp šio sprendimo 58 ir 59 punktuose nurodytų paslaugų ir ginčijamu prekių ženklu nurodomo geografinio pavadinimo vertinimo, Bendrasis Teismas savo analizę sutelks į nurodytą vertinimą, kiek jis iš esmės susijęs vien su mažmeninės prekybos paslaugomis ir nagrinėjamu geografiniu pavadinimu.

61 Reikia pabrėžti, kad ginčijamu prekių ženklu žymimos mažmeninės prekybos paslaugos susijusios su maisto produktais, gėrimais ir namų apyvokos reikmenimis, kurie visi yra gaminami Islandijoje. Be to, tai gali būti produktai, kaip antai žuvis, jūros gėrybės ar kiti jūros produktai, kurių atvejų ieškovė neginčija Islandijos žinomumo kaip jų kilmės šalies.

62 Ieškovės argumentams, kad ginčijamu prekių ženklu žymimos paslaugos nėra eksportuojamos, o Islandija negarsėja šiomis paslaugomis, taip pat argumentams, kad dėl Islandijos gyventojų skaičiaus ši valstybė nesugebėtų išlaikyti maisto produktų parduotuvių tinklo, negalima pritarti dėl tų pačių priežasčių, kokios išdėstytos šio sprendimo 37 ir 38 punktuose, o nagrinėjamos geografinės vietovės gyventojų skaičius neturi jokios reikšmės. Iš tiesų, pagrįsta manyti, kad kai nagrinėjamos paslaugos pažymėtos ginčijamu prekių ženklu, jos bus suvokiamos kaip teikiamos šioje valstybėje esančiose parduotuvėse.

63 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pažymėtina, jog Išplėstinė apeliacinė kolegija pagrįstai nusprendė, kad ginčijamas prekių ženklas yra apibūdinamasis 35 klasės paslaugų atžvilgiu.

Dėl kai kurių kitų ieškovės ir INTA teiginių

64 Jokie kiti ieškovės ir INTA argumentai negali paneigti Išplėstinės apeliacinės kolegijos išvados, kad ginčijamas prekių ženklas yra apibūdinamasis juo žymimų prekių ir paslaugų atžvilgiu.

65 Pirma, ieškovė ir INTA teigia, kad Išplėstinė apeliacinė kolegija padarė teisės klaidą, kai iš esmės nusprendė, kad valstybių pavadinimų registravimas, nesvarbu kokioms prekėms ar paslaugoms, automatiškai pažeidžia Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c ir f punktus.

66 Tačiau reikia konstatuoti, kad šis teiginys grindžiamas klaidingu ginčijamo sprendimo supratimu. Iš tiesų, iš viso šio sprendimo, ir visų pirma jo 94–214 punktų, analizės matyti, kad Išplėstinė apeliacinė kolegija kruopščiai išnagrinėjo ginčijamo prekių ženklo apibūdinamąjį pobūdį atsižvelgdama į visas juo žymimas prekes ir paslaugas.

67 Antra, konstatuotina, kad, priešingai negu teigia ieškovė, nei ginčijamo prekių ženklo tipografija, nei jo spalva nepaverčia jo neįprastu ar pritrenkiančiu. Iš tiesų, šio prekių ženklo žodinis elementas pavaizduotas standartiniu baltu šriftu, be jokių tipografinių ypatumų. Nors jis pavaizduotas raudonos, oranžinės ir geltonos spalvų stačiakampyje, kurio geltona ir oranžinė spalvos sukelia susiliejiimo įspūdį, spalvotas – būtent, oranžinis ir geltonas – fonas dažnai naudojamas reklamoje ar pakuotėse, todėl vartotojai jį laiko dekoratyviniu.

68 Šiomis aplinkybėmis Išplėstinė apeliacinė kolegija pagrįstai nusprendė, kad ginčijamo prekių ženklo vaizdiniai elementai buvo skirti tik jo žodiniam elementui išryškinti ir niekaip nepakeitė pastarojo perteikiamos apibūdinimo idėjos.

69 Trečia, dėl ieškovės argumento, kad Reglamento Nr. 207/2009 12 straipsnio b punktas (dabar – Reglamento 2017/1001 14 straipsnio 1 dalies b punktas) leidžia užtikrinti Islandijos ūkio subjektų teisę naudoti žodį „Islandija“, konstatuotina, kad ši nuostata, pavadinta „[Europos Sąjungos] prekių ženklo veikimo apribojimas“, suformuluota taip:

„[Europos Sąjungos] prekių ženklas nesuteikia jo savininkui teisės uždrausti trečiosioms šalims komercinėje veikloje naudoti:

<...>

b) prekių ar teikiamų paslaugų rūšies, kokybės, kiekio, paskirties, vertės, geografinės kilmės, pagaminimo laiko nuorodas arba kitas jų charakteristikas;

<...>

jeigu toks naudojimas neprieštarauja sąžiningai pramoninės ir komercinės veiklos praktikai.“

70 Šio sprendimo 69 punkte priminta nuostata siekiama, be kita ko, spręsti problemas, kylančias, kai įregistruojamas prekių ženklas, kurį visą ar jo dalį sudaro geografinis pavadinimas, ir dėl to tretiesiems asmenims nesuteikiama teisė naudoti šio pavadinimo kaip prekių ženklo, bet tik užtikrinama galimybė naudoti jį kaip apibūdinimą, t. y. kaip su geografine kilme susijusią nuorodą, su sąlyga, kad naudojimas savaime neprieštarauja sąžiningai pramoninės ir komercinės veiklos praktikai (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 ir C-109/97, EU:C:1999:230, 29, 26 ir 28 punktus).

71 Priešingai nei, atrodo, teigia ieškovė, aplinkybė, kad Reglamento Nr. 207/2009 12 straipsnio 1 dalies b punktas užtikrina galimybę visiems ūkio subjektams laisvai naudoti nuorodas, susijusias su prekių ir paslaugų savybėmis, neleidžia užtikrinti bendrojo intereso, kuriuo grindžiamas to reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punktas, apsaugos. Anaiptol, minėta aplinkybė aiškiai parodo suinteresuotumą tuo, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkte įtvirtintas, beje, absoliutus atsisakymo registruoti pagrindas būtų veiksmingai taikomas visiems žymenims, galintiems žymėti prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklas yra įregistruotas, savybę (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 10 d. Sprendimo *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 61 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi šį ieškovės argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

72 Galiausiai, ketvirta, ieškovė, atrodo, priekaištauja Išplėstinei apeliacinei kolegijai, kad ši kaip nepriimtiną atmetė 2019 m. rugpjūčio 2 d. parengtą studiją, kurioje atsižvelgta į 2019 m. birželį vykusius pokalbius telefonu.

73 Vis dėlto, kartu analizuojant ginčijamo sprendimo 137, 138, 157 ir 196 punktus, reikia konstatuoti, kad Išplėstinė apeliacinė kolegija vertino ne 2019 m. rugpjūčio 2 d. parengtos studijos priimtinumą, o jos įrodomąją vertę.

74 Be to, net jei ieškovė norėtų ginčyti šios studijos įrodomosios vertės vertinimą, pakanka pažymėti, kad ji nenurodo jokios konkrečios pasekmės, kurią ši studija turėtų vertinant ginčijamo prekių ženklo apibūdinamąjį pobūdį. Bet kuriuo atveju, kaip Išplėstinė apeliacinė kolegija teisingai nurodė ginčijamo sprendimo 157 punkte, vien respondentams užduotas klausimas, apie kokią prekę jie pagalvoja pamatę ginčijamą prekių ženklą, nėra patikimas ir adekvatus patikrinimas,

leidžiantis įvertinti šio prekių ženklo apibūdinamąjį pobūdį, nes toks vertinimas visada turi būti atliekamas atsižvelgiant į šiuo prekių ženklu žymimas prekes ir paslaugas (žr. šio sprendimo 23 punkte nurodytą jurisprudenciją).

75 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

76 Antruoju pagrindu ieškovė, palaikoma INTA, iš esmės teigia, kad Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

77 EUIPO ir *Icelandic Trademark Holding* ginčija ieškovės ir INTA argumentus.

78 Kadangi iš Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punkto matyti, jog tam, kad žymuo nebūtų registruojamas kaip Europos Sąjungos prekių ženklas, pakanka bent vieno iš šioje nuostatoje išvardytų absoliučių atsisakymo registruoti pagrindų, o kadangi buvo atmestas pirmasis ieškinio pagrindas, kuriuo ginčyta Išplėstinės apeliacinės kolegijos išvada, kad ginčijamo prekių ženklo registracija pripažintina negaliojančia visoms juo žymimoms prekėms ir paslaugoms remiantis nurodyto reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punktu, nėra reikalo nagrinėti ieškinio antrojo pagrindo, kildinamo iš to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo, pagrįstumo.

79 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškinio antrąjį pagrindą, o todėl ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

80 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

81 Kadangi įvyko teismo posėdis ir ieškovė bylą pralaimėjo, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal EUIPO ir *Icelandic Trademark Holding* reikalavimus.

82 Remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalimi, INTA padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. ***Iceland Foods Ltd*** **padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) bei** ***Icelandic Trademark Holding ehf.*** **patirtos bylinėjimosi išlaidos.**

3. ***International Trademark Association*** **(INTA) padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Dimitrakopoulos

Paskelbta 2025 m. liepos 16 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.